Nechte maličkých přijíti ke mně...

Jiří Paroubek
Autor je předsedou ČSSD

Mladá fronta o sobě ráda mluví jako o českém Guardianu. Je od toho však vzdálena asi tak jako provinční český fotbalový klub (a ještě ne prvoligový) od Arsenalu Londýn. Ale je dobré mít velké vzory. A někdy je to i přínosné. I já jsem se jako kluk, když jsem si denně proháněl tělo na fotbalovém hřišti, chtěl podobat velkým fotbalovým hvězdám. Máme všichni krásné sny...

Častá pozornost

Přiznám se, že mi připadá poněkud paradoxní, pokud se nejčtenější český deník třikrát v jednom týdnu zabývá předsedou nejsilnější opoziční strany. Přitom jsem si nevšiml, že by stejnou „pozornost“ věnoval šéfům vládních stran...

V prvém článku se vedoucí politické rubriky, bývalý úspěšný a agilní rudoprávník a zřejmě budoucí opora Profitu, pouští dokonce do rozboru a (dez)interpretace mého článku z Hospodářských novin. Je to vskutku čest, že se MfD pouští do reakce na mé články zveřejněné v jiných denících.

Polemika

Druhý článek v uplynulém týdnu byl již dokonce z pera zástupce šéfredaktora. Dozvěděl jsem se něco o vlastní „poživačnosti“, což autor dokazuje tím, že jsem v minulém roce prožil dva dny (no považte, to je ale hrůza) v pětihvězdičkovém hotelu. A toto alotrium naprosto a v plném rozsahu prokazuje mou zlotřilost a odcizenost zájmům světového proletariátu.

Hvězdičkové hotely

Jen tak mimochodem, to prvé ubytování na jednu noc se uskutečnilo ve Vídni, po mé schůzce s rakouským kancléřem Gusenbauerem, se starostou Vídně Häuplem a slovenským premiérem Ficem. Těžko si představit, že vždy pečliví rakouští hostitelé by mě a další hosty poslali do nějaké turistické ubytovny. To se v mezinárodních vztazích sociálnědemokratických stran prostě nedělá. Bude-li zanedlouho na programové konferenci ČSSD přítomen někdo z rakouské sociální demokracie, bude ubytován rovněž s velkou pozorností. To druhé ubytování bylo v den mé svatby. Možná jsem měl podle MfD jít na svatební hostinu do McDonald’s a na noc do turistické ubytovny. Co by asi pak psala MfD?

> Už ani v souvislosti s těmito agilními provládními novináři z MfD nemluvím o žoldácích. Myslím, že „to“ dělají z čistého idealismu.

Má reakce na článek zástupce šéfredaktora byla kupodivu obratem zveřejněna, ale protože se pánů dotkla, přihodili k ní velmi inspirativně mé společné historické foto se Stanislavem Grossem a s nenávistným průvodním textem.

A druhý den „nejvýmluvnější“ redaktor MfD, kdysi famózní dramaturg televizních seriálů z komunistické éry, na můj článek „bystře“ reagoval. Přiznám se, že si s odstupem několika dní ze všech těch článků MfD pamatuji jen toho „poživačníka“. Tím nechci říci, že jsou hloupé. Jsou jen prázdné, bez obsahu.

Ruku na srdce

Ostatně, pánové, ruku na srdce. Kdyby sociální demokracie i podle té nejrenomovanější české agentury pro výzkum veřejného mínění, kterou je STEM, nevedla v předvolebních průzkumech o 7–8 procent, nebyla by MfD mou osobou tak silně fascinována. Výrony svého sporého ducha by pak pánové věnovali někomu či něčemu jinému.
To všechno chápu. Už ani v souvislosti s těmito agilními provládními novináři z MfD nemluvím o žoldácích. Myslím, že „to“ dělají z čistého idealismu. Možná, že i dětství měli v podstatě šťastné... V každém případě je mně jich líto. Co mi ovšem připadá nechutné, to jsou šmokové typu Jana Hanzlíka. Tomu zřejmě připadalo, že se MfD v uplynulém týdnu věnovala mé rodině málo komplexně. A tak z jeho rádoby vtipného pera vyšel blábol věnovaný „Dvojímu životu Petry Paroubkové...“ Pan autor by možná mohl alespoň občas navštívit nějaký rychlokurz na novinářské fakultě.

Měl by si ujasnit, jaký typ článku to vlastně tvoří. Zda se jedná o kritiku, úvahu nebo fejeton. Zda tedy používá nadsázku či co... Takhle je výsledkem jenom brimborium, jehož jediným cílem, který z něj čpí na sto honů, je dehonestovat vybranou oběť.

Něco se sebou udělejte, hoši z MfD

Mnohokrát jsem vyzýval šmoky typu pana Hanzlíka, aby nechali mou ženu na pokoji a věnovali se jenom mně. Ale někteří „duševní magnáti“ toho zřejmě schopni nejsou. Nezbývá než jen konstatovat, že má žena – nepolitička – zajímá MfD více než celá řada političek, které, na rozdíl od Petry, přímo baží po tom do novin se dostat. Pročpak to asi je?

Hoši z MfD, zkuste se sebou něco dělat, vždyť manželka socanského šéfa je také žena.

K tématu

Diskuse na téma:
Jiří Paroubek versus média viz též na redakčním blogu MF DNES.

Na www.mfdnes.blog.idnes.cz najdete text: Jak mě Paroubek nazval „politickým metrosexuálem“.
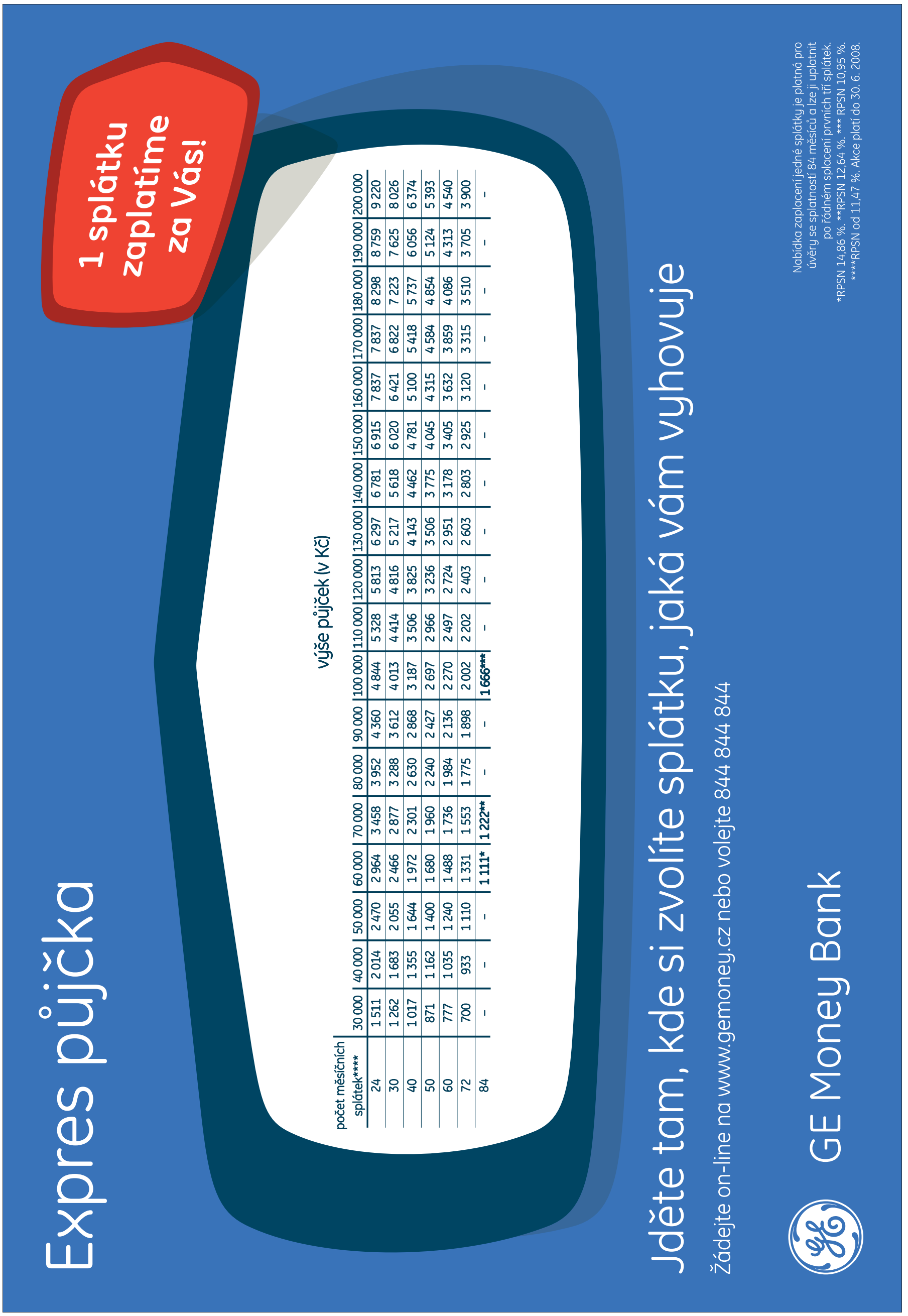
INZERCE